

TEMES DE DEBAT

LA RESERVA DE LA BIOSFERA A MENORCA AVUI

Guillem López i Casasnovas
Professor d'Economia
UPF

N'he parlat en altres ocasions: Dels esforços de tots plegats per la declaració de la Reserva en el seu dia, la intranquil·litat per l'impasse d'una interinitat de gestió dubtosa crea, fent-nos ressò de les queixes en el retard de les actuacions necessàries, i ara participant amb un grup de juristes de l'IME per veure què podem fer davant la nova llei del Parlament balear i les amenaces del nou govern en el seu desenvolupament i reforma.

Em vull centrar ara en tres aspectes que des de la perspectiva econòmica més actual mostren la importància del moment i la rellevància del que hem assolit amb la Declaració per al futur de la nostra economia.

◆ **PRIMER.** Els béns immaterials que es valoren experimentant-los, *face to face*, són avui els únics que es poden salvar de la globalització competitiva de les *commodities* que no entenen de fronteres. Poso com a exemple algunes idees. La xaranga evasiva de l'experiència disco de drogues i alcohol, i de felicitat alienadora de cap de setmana, té el suport d'una infraestructura coneguda i reproduïble en molts llocs de la geografia. Són entorns recreables, per artificials. Contraposo: L'experimentació del silenci i la llum, l'avistament d'aus, els colors de la tardor, les postes de

El gran perill avui per una economia es la 'titulització' dels seus actius, i així el constant canvi de mans segons les conjuntures»

sol... els experimenta cadascú i no són comercialitzables, sinó més aviat idiosincràtics en el temps i a llocs determinats.

◆ **SEGON.** El gran perill avui per una economia es la *titulització* dels seus actius, i així el constant canvi de mans segons les conjuntures, i el seu sotmetiment als interessos de propietaris volanders, fondos de capital o voltors curt-placistes. Evitar la *financiarització* garanteix major estabilitat

per una economia. Si l'actiu d'aquesta economia és el patrimoni natural, financiaritzar costa més per al capitalisme depredador que avui domina; però...

◆ **TERCER.** Els que exploren l'actiu local en el seu benefici (*windfall profits* se'n diu d'aquestes rendes de situació) i els que l'han de vetllar pel que 'és de tots i de ningú' a la vegada (els poders públics) tenen una responsabilitat màxima. La taxa de descompte de tots ells ha de ser baixa (tant en

el rèdit polític electoral com en el guany econòmic immediat) i han de considerar el futur essent conscients de que és en la seva conveniència internalitzar totes les externalitats negatives mediambientals que es vagin produint. Ells en són altrament artífexs de l'erosió del patrimoni, pèrdua de diversitat i de la pròpia rendibilitat a futur.

Són aquests dilemes coneguts a l'economia més social que és la que interessa, més enllà de la monetària en la seva capacitat de crear riquesa i benestar. La que distingeix entre balanç i compte de resultats, renda i patrimoni net, fluxos i estoc, curt i llarg termini, conjuntura i estructura econòmica.

Menorca té avui la immaterialitat d'una distinció Unesco que hem de saber mantenir perquè ens permet confrontar el futur global que s'atraca per a l'economia mundial amb millors opcions.